

[Ole Bjørn Kraft.]

økonomiske politik, som er ført her i landet siden dens tiltræden; der er megen dygtighed i den rosekampagne, som socialdemokratiet på dette område har iværksat. Man henviser til, at den for genopbygningen så nødvendige investering i produktionslivet har udvist en stigende tendens, og til, at det har været muligt at lempe forskellige restriktive foranstaltninger. Det er dog værd at tilføje, at denne genopbygning, som endnu langt fra har antaget det omfang, som den burde have antaget, og som kan karakteriseres som nødvendigt, henter en væsentlig årsag i den under den forrige regering med vor og andre partiers støtte iværksatte pengesaning og i omstændigheder, som — hvor gerne vi end vil rose den højtrædede statsminister — han dog ikke har været i stand til at udøve nogen indflydelse på, nemlig det gode høstresultat og Marshallplanen. Den stedfindende genopbygning kan ikke i første række siges at være et resultat af en af regeringens bevidst anlagt genopbygningspolitik.

Det ærede medlem hr. Knud Kristensen gav en bevæget skildring af, hvor fortræffeligt den forrige regering havde virket, og af de velsignelsesrige resultater, den havde opnået, og det vil vi ikke modsige; vi var selv medvirkende dertil, og vi ydede den efter ringe evne vor bedste tilslutning. Men det var ligesom man — det ville i og for sig heller ikke forbavse mig — hos det ærede medlem sporede nogen fortrydelse over, at denne velsignelsesrige virksomhed nu var standset, og at folket ikke længere kunne nyde godt af den, en lille fortrydelse over, at man måske selv i for stor udstrækning havde været medvirkende til at fremkalde en situation, hvori befolkningen nu må savne en så fortræffelig regering, som dengang sad.

Mine bemærkninger til regeringen om genopbygningen er sagt uden fortrydelse, men blot for at fastslå den kendsgerning, at regeringens og vor principielle indstilling til den økonomiske politik er væsensforskellig, og at det ingenlunde er sådan, at vi under denne regering med dens egen gode vilje vandrer fra den hidtidige tvangs- og planøkonomi frem imod den naturlige markedsøkonomis friere tilstande. Det er

vor opfattelse, at genopbygningen kun vil kunne lykkes, såfremt der påny skabes et sundt balanceforhold mellem pengemængde og varemængde, og såfremt man i takt hermed skrider til en konsekvent afvikling af restriktionerne.

Det vil i den kommende samling — vi siger det rent ud —, i lighed med hvad der var tilfældet i forrige samling, blive vor hovedopgave at drive regeringen så langt som muligt frem mod dette mål for genopbygning. Vi er vel klar over, at regeringen har tilbøjelighed til at fastholde så meget som muligt af både inflationen og restriktionsuvsænet, men de resultater, vi nåede i foråret, giver os håb om, at vi også denne gang kan nå resultater, der kan vise sig tilfredsstillende, og at der er et vist grundlag for et samarbejde, idet regeringen på mange måder i de offentlige udtalelser, socialdemokratiet fra tid til anden fremsætter, giver god begrundelse for at føre en anden politik end den, den i virkeligheden fører.

Hvad vi vel alle indenfor partierne er enige om og mere eller mindre konsekvent stræber efter, er at forøge den andel af pengeomsætningen her i landet, som anvendes til indkøb af nye maskiner, anlæg af nye produktioner, forøgelse af vore varelagre o. s. v., således at produktionseffektiviteten kan blive forøget i en sådan grad, at vi ved egen kraft kan tilvejebringe en væsentlig forbedring af vor levestandard.

Dette mål for genopbygningspolitikken er klart angivet i nationalbudgettet, som i det hele taget er en meget interessant bog at læse i, når man skal bedømme regeringens økonomiske handlinger. Det hedder bl. a. heri: at landet

„efter befrielsen står overfor en betydelig økonomisk genopbygningsopgave, der består i at skabe et varigt grundlag for en højnelse af landets kapitaludrustning, varebeholdninger, besætninger, maskiner, veje, boliger o. s. v., samt at produktiviteten i erhvervene, som under krigen gik væsentlig ned, sættes i vejret“. Heri er vi enige med regeringen. Spørgsmålet er imidlertid, om regeringen, når det kommer til stykket, vil øve en indsats for at realisere dette mål, den her selv har sat sig.

Nationalbudgettet peger ganske vist på